m Peremptorie. ⁊ ſic parat p̄iudicium negocio principali alis non liceret repeti vt in predi. decre.
n Scdo. ſi ḡ ſel tm̄ appellaſſet ⁊ ſuccubuiſſet nō hr̄et locū ȝ qd̓ hic dr̄. ſi vero ſcd̓o appellat. ſ3 appellationē nō ꝓſequit̄. hic videret̄ dec. locū hr̄e. ar. ſ̄. c. ꝓxi. videret̄ ꝯ ꝑ id qd̓. ĩ. dicā qd̓ credo vbi renūciat ſponte q̄ſi lic3 tarde vtat̄ iuris conſilio expectādo euentum negocij p̄ncipal̄ ⁊ ſic nō poſſet eū re ſiſtat. vt. ĩ. dicam.

lationis poſtmodū a diffinitiua emiſſe audiēdus vlterius ſuper ea niſi tūc rite ꝓpoſita ex eo prius repulſa fuiſſet. q2 ꝓponebat̄ iepte. Cl. v. i ꝯ. vic.

De vita ⁊ honeſtate clericorū.

Diocesanis locoꝝ diſtricte p̄cipim⁹ vt clericos carnificum ſeu macellarioꝝ aut tabernariorum offīn publice ⁊ ꝑſonalr̄ exercētes noiati ⁊ t'tio mone ant vt ſic ab hmōi officijs īfra ꝯuenientē tminū monēdū ipoꝝ arbitrio moderādū deſiſtāt

o Succūbit. ſi ſuccūbit in ſcda appellatione. ḡ tres habet ſententias ꝯ ſe. et ſic a tertia non licuit appellare. e. ti. directe. ⁊. c. ſua nobis. C. ne li. in vna cā. l. vna. ſ̄. eo. cō. de re iudi. c. i.
p Diffinitiua ꝓlata ſiue ꝑ primum ad quē debuit cā remitti ex quo fuit ꝓnunciatum male appellatum per quotcunqꝫ manus de exce. dilecte. ſiue per vltimū qui forſan ex vi delationis in principali ꝓceſſit. ſiue ꝑ aliū ad quē forte p⁹ cām remiſſā ad primū fuit in alio articulo bn̄ appellatū ita q̄ expedito appellationis articulo diffinit poſtea principale
q Sup ea. p̄ēptoria ſic tertio repulſa. ⁊ ē mirabile q̄ nō appellās audit̄ vt in p̄. dec. fi. ſ3 ſcdo appellās ⁊ ſuccūbēs ñ vt hic cū ſcda repulſio appellatiōis nō dr̄et pl⁹ poſſe q̄3 appellationis omiſſio. Nā ⁊ i appellatiōe a diffinitiua eq̄pamus iſta nō appellare. vel ſcdo appellare ⁊ ſuccūbere ſ3 l3 iſta eq̄pent̄ i diffinitiua. ĩ interlocutoria nō. lata eni tali interlocutoria ſ3 l eges nō debuit. ſm canōes potuit appellatiōem differre ad euētū negocij p̄mi. p̄mū p3. C. d̓ epi. au. l. ij. de iudi. aptiſſimi C. e. ti. coſ. §. ſup his. ⁊ q̄2 appellō nō recidi. l. pe. ſcd̓3 p3 i p̄. dec. vl. ſi ḡ diſtulit iuris ꝯſilio. ⁊ p⁹ea vict⁹ appellauit ꝯ talē interlocutoriā auditor. ſ3 ſi poſſet eū iterlocutoriā ipugnauit. ſ. ſel ⁊ iteꝝ appellādo. ille articul⁹ tā ſolēnit̄ diſcuſſus vlteri⁹ examiari nō d3 ex q̄ i ſcda ſuccubuit. ꝑ qd̓ vr̄ q̄ etiā iudex cāe p̄ncipalis añ diffinitiuā nō poſſit illā iterlocutoriam reuocare niſi tūc. ſ. in cā appellatiōis iterpoſite a diffinitiua.
r Prius. in cauſa principali.
s Inepte. ſi. de iudi. examinata. ff. de flumi. l. i §. labeo exemplū petebas hereditatē vel electiōis ꝯfirmationē. excipiebā te illegitimū. ⁊ q2 nō ſpecificaui qd̓ debui tertio ſuccubui qd̓ nō ſpecifico ĩ appellatiōe diffinitiue. ſup q̄ vide qd̓ ſcripſi q̄ fi. ſint le. ꝑuenit. ſup. i. gl. Ad idē faciūt q̄ ſcrip. d̓ ele. dudū. ij. i p̄n. vl̓ ꝯ ꝓuiſū poſſeſſionē petēte excipiebā d̓ eric nūc addo īfamiā. de accu. accedēs. vl̓ cū ius cōe fundaret actōe3 tuā excipiebā d̓ p̄ſcriptōe nūc ex p̄mo titulū. d̓ p̄ſcrip. c. i. li. vi. vl̓ opponebā ꝑemptoriā nō p̄uilegiatā. vt de li. ꝯte. c. i. li. vi. ĩ vi dilatorie ad ipediēdū li. ꝯte. ſuccubui p̄mo ſcdo ⁊ tertio rediēs ad iudicem p̄ncipalis cāe lata diffinitiua a qua appellaui illam exceptionē i vi ꝑemptorie ꝓponere potero.

Diocesanis. Caſus punit clericos ꝯiugatos ⁊ alios ꝑſonaliter ⁊ publice carnificum ⁊ tabernariorum officiū exercentes. q̄ ꝑ dioceſanos noiatim ⁊ tertio moniti illud officium nō dimittūt vel dimiſſū reaſſumunt excitat etiam dioceſanos ꝯ illos clericos q̄ ſeculares act⁹ exercēt. ⁊ tria fac. p̄cipit punit ⁊ excitat. ſcda ibi q̄ ſi. tertia ibi. aduerſus. determiat ⁊ declarat. dec. pe. i p̄n. ⁊ vl. c. ti. ⁊ qd̓ no. Guil. i ſpe. de cle. ꝯiu. x. ſ3 nūquid dieco. ⁊ nō. verbū dioceſanis. nō dicit ordinarijs locoꝝ. ſic. ſ̄. e. cō. de ſeq̄ſtra. poſ. c. i. ꝑ qd̓ vr̄ q̄ alij ordiarij l3 i loco iuriſditiōe3 habeāt h̄ nō poſſint ig̓ tū hec ꝯſtō nouū iducit. ⁊ fa. qd̓ dicā. ĩ. de iurepa. c. i. p⁹ p̄n.
v Clericos. puto q̄ icludat ēt exemptos q̄ deliq̄rēt in loco nō exēpto. cū ꝑ id ſubſint dioceſanis. Jo. an. vbi vero deliq̄rēt in loco exēpto. ñ vr̄ q̄ ad illos extēdat̄ hec ꝯſtō cū excitet officiū dioceſanorum tm̄ ad hoc d̓ of. or. licet. ⁊. c. pe. maxime q2 q̄ñ iura iſta volūt dare iuriſditionē ſuper exemptos hoc exprimūt. vt p3 ſ̄. e. cō. de ſup. ne. p̄. c. i. cum ſuis concor.

⁊ q̄ ipa nullo vnq̄3 tpe reaſſumāt. Qui ſi taliter moniti ab his ñ deſtiterit aut ipa vt premiſſū ē exercēdo reſūpſerit q̄ñcūq3 ꝯiugati ēt ñ ꝯiugati vero i reb⁹ ⁊ ſi oio icedāt. vt laici i ꝑſois p̄uilegiū clīcale q̄3 diu p̄miſſis īſtiterit eoipo amittāt. Aduerſ⁹ vero alios clīcos negociatōib⁹ l' ꝯmercijs ſclarib⁹ l' officijs ñ ꝯuenientib⁹ clīcali ꝓpoſito publice inſiſtētes l' arma portātes ſic caōica ꝓuat̄ ſtudeāt iſtituta q̄ ⁊ illi ab exceſſib⁹ ꝯpeſcāt h⁹ ⁊ ipi d̓ dānabili circa h⁹ negigētia

x Carnificū. carnifex dr̄ a carnifico as q2 carnes facit ⁊ vendit. facit de ap. ſignificante. vñ ⁊ homicide ſolent dici carnifices.
y Macellariorum hi ſic dicūt̄. q2 pecora vel quadrupedia mactāt a macello. as qd̓ eſt mactare ⁊ trucidare. ⁊ ꝓpter horrore3 ⁊ vtilitatē iſtorum duorum officiorū. ſ. macellarij ⁊ tabernarij ē hoc ſpēaliter de his ꝓuiſum. ⁊ l3 multa alia ſint vilia. puta aptare pelles ⁊ coria ⁊ his ſimilia. tm̄ ꝯſtō locū h3 ſolū in expreſſis.
z Tabernariorum. taberna dicta ē a tabulis q̄ mercib⁹ ſubſternuntur. ⁊ ꝓprie dicitur domus in qua panis vinū ⁊ carnes cocte vendunt̄. talia loca nedū tenere. ſed nec ingredi debent clerici. e. ti. clerici. xliiij. di. clerici.
a Publice ⁊ perſonalit̄. cōiunctim requirūt̄ hec duo. ſi ergo occulte vel ꝑ alium hoc exercet̄. ceſſat pena licet non culpa. ⁊ ſic ſoluit̄ qd̓ opponi poſſet de dec. fundamēta. de elec. li. vi. §. vt ergo. ⁊. §. ſe. de dec. mulieres. de ſen. ex. de regula. qui per alium. de re. iur. li. vi. cum concor.
b Nominatim. i. ꝓprijs noibus expreſſis quaſi nō ſufficiat dioceſano monere in genere clericos dio. ſue. vel clericos talis plebanat⁹ vel talis eccleſie. ſed monere debet exprimēdo illius vel illorum nominat. ⁊ cōcordat. de ſen. ex. conſtitutionem. li. vi. ⁊. ĩ. de ſen. ex. grauis in fi.
c Tertio. de ſen. ex. ſacro. ⁊. c. cōſtitutionē. li. vi. debet ergo habere aliquorum dierum interualla vt ibi dicitur nec videtur hoc ſufficere q̄ emanaret vnum peremptorium ꝑ hāc litteram.
d Moderandum. de ap. cum ſit romana.
e Nullo. ſi. de coha. cle. ⁊ mulie. ſicut.
f Taliter. ſ. per dioceſanos nominatim ⁊ tertio prefixo termino congruenti.
g Premiſſum. ſ. publice ⁊ perſonaliter.
h Reſumpſerit. lapſo termio. hoc dico q2 ſi habuiſſent terminum menſis ⁊ quinta die dimiſiſſent. xv. reſumpſiſſent. dūmodo. ĩ. terminū poſtea dimiſiſſent nō eēt locus pene.
i Q̄ñcūq3. q. etiā poſt tpa longiora. ⁊ ē ſi. de or. cog. c. ij.

k Omnino. ſ. quo ad duo p̄uilegia q̄ poterant habere ꝑ decre. vnicā. de cleri. cōiu. li. vi. ⁊ ſi hic cōiungis totā illam ꝑtem. ſ. p̄uilegium clericale q̄3diu. ⁊c̄. multū facit ad id quod no. de cle. cōiu. ioan. in. iij. q. ſed ſi iſtud oīno intendit perpetuitatē priuationis inducere. vt ſic coniungit̄ hic illud verbū ſolum p̄uilegium clericale eoipſo amittant reſultaret contrarius intellectus. ſilis diſputatio de hac dictione oio. ff. d̓ fideicuſ. l. grece. §. illud. Jo. an.
l In reb⁹ ꝓprijs. i quib⁹ alo gauderent immunitate. e. ti. c. vl. de imu. ec. t. i. li. vi.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

m ¶ Quādiu. recupabūt ꝗ̃ desistētes priuilegium. ⁊ fa. de vi. ⁊ hone. cle. c. vlt. ⁊ qđ ibi dixi pꝰ Inno. ⁊ Ber. ⁊ fa. qđ not. xxij. di. nullus. ⁊. lxxx. di. ſi qui ſunt preſbyteri.
n ¶ Eo ipo. licet ꝗ̃ ſit neceſſaria monitio. nō tñ ē neceſſaria priuatio. cōcor. de ſen. ex. in audiētia. ⁊. c. cōtingit. ſi de ꝑben. extirpande. de rap. excōicationi. ꝭ. de deci. c. i. de ſta. mo. attendentes. in fi.
o ¶ Alios. nō carnifices vl' tabnarios.
p ¶ Inſtituta. e. ti. c. ij. ⁊. c. clerici. ⁊. c. vno. li. vi. ne clerici vel mo. c. i. de ſentē. excom. contingit.

Q[a]ue neqant repbēdi. ¶ Idē. Quoniā[a] q̄ abiectis veſtibꝰ ꝓprio nī ↄgruētibus[b] ordini al's aſſumere ⁊ ī publico portare rōabili cā ceſſāte[c] ꝑſumit ꝓfeſſoꝝ illiꝰ ordis ꝑrogatiua ſe reddit īdignū[d] ꝑnti ↄſtōne ſancimꝰ: ꝙ q̄cūq; clericus[e] virgata l' ꝑtita[f] publice[g] veſte vtet[h] niſi cā rōabilis[i] ſubſit: ſi bñficiatꝰ extiterit per ſex mēſes[k] a perceptōe fructuum bñficioꝝ[l] q̄ obtiet ſit eoipo[m] ſuſpēſus[n] Si vero bñficiatꝰ nō fuerit in ſacris tñ ordibus citra ſacerdotiū[o] ↄſtitutꝰ per idem tpˢ[p] reddat eo ipo īhabil'[q] ad eccliaſticū bñficiū obtinēduz. Idē quoq; cēſemꝰ de clericis alijs[r] veſtē talē[s] ſimul ⁊ tōſurā[t] publice deferētibꝰ clericalē. Dignitatē vero perſonatū ſeu bñficiū aliud obtinēs cui cura imineat aiaꝝ: necñ ceteri ī ſacerdotio ↄſtituti ac religioſi q̄libz quos oz per decētiā habitꝰ extriſeciꝰ moꝝ intriſecam honeſtatem oſidere: ſi ꝑterq;

Quoniā. Caſus. premiſſo exordio. punit pmo clīcos bñficiatos vtētes publice virgata vl' ꝑtita veſte. Secundo ſubdiaconos ⁊ diaconos Tertio oēs clericos tonſurā publice cū tali veſte portantes. Quarto bñtes dignitatē ꝑſonatū bñficiū curatū ⁊ ſacerdotes ⁊ religioſos publice portātes talē veſtē vel infulam. Quinto punit oēs ꝑdictos vtētes tabardo nōbiliter breui integre foderato. Sexto certas caligas clericis interdicit. Emanauit executiue ad iura. xxi. q. iiij. per totum. e. ti. c. pe.

b ¶ Cōgruentibꝰ. ↄgruentia veſtiū reſpicit nō ſolū clericos. de quibꝰ hic ⁊ ī iuribꝰ ꝑalle. ⁊ monachos de q̄bus. ꝭ. de ſta. mo. ne ī agro. ſz oēs laicos. xli. di. § i. ⁊. c. ꝑ ſimoniā. xxx. di. ſi q̄s viroꝝ. ⁊ variat ex diuerſitate ſexuū. e. di. ſi qua mulier.
c ¶ Ceſſante. ſ. c. deus qui.
d ¶ Indignū. de ſen. ex. in audiētia. e. ti. ſi iudex laicꝰ. li. vi. ff ꝺ iniurijs itē apꝺ. §. ſi q̄s virgines. ⁊ ē ſi. de ſta. mo. recolentes.
e ¶ Clericꝰ. īcludit bñtē ꝑmā tōſurā tm̄. ꝺ eta. ⁊ q̄li. cū ↄtigat
f ¶ ꝑtita. dicit canō ꝙ diuerſi coloris vel diuerſe ꝑtis veſtis eē nō dz. xx. q. i. c. vlt. ī fi. alibi ꝙ veſtis nō debeat eē variata fericis texturis. nec hr̃e varioꝝ coloꝝ ornamēta. xx. q. iiij. c. i. in fi. Et nota ꝙ lz veſtes rubei ⁊ viridis coloris ꝓhibite ſint clericis. ſ. c. pe. pene tñ iſtiꝰ ↄſtōnis locum hñt ſolum in veſtibus hic expſſis. ⁊ cōcor. qđ dixi. ſ. c. proxi.
g ¶ publice. concor. ſ. c. proxi.
h ¶ Vtet veſtibꝰ. ꝗ̃ ēt priꝰ factis publice vti non poterit ſine hac pena nec ꝑ h ↄſtō reſpicit ꝑterita. dānat enī ſolū futuruz vſū. ⁊ fa. qđ dixi. ſ. c. cō. ꝺ eta. ⁊ q̄li. vt hi q. ī gl. ꝙ poſteris.
i ¶ Rationabili. puta timoris. e. ti. c. pe.
k ¶ Mēſes. inchoandos poſt talē publicā delationem.
l ¶ Bñficioꝝ oīuz ꝓpter indefinitā. de hoc. de elec. vt circa. li. vi. offēdit enī vniuerſū ſtatū ecclie nec minꝰ vnā ecclīaz q̄ aliā. ⁊ ſic ſoluit ꝺ ele. ſi ↄpromiſſarius §. hmōi. ⁊. §. ſe. lib. vi. vbi ſpālit offendit ecclia ad quā indignus eligit vel ad quaz dignus electus impeditur ⁊ eſt ſi ꝭ. de penis. c. i. poſt princi. poſſet autem talis eligere. de elec. cum vintoñ.
m ¶ Eoipo. h ꝗ̃ nō ē neceſſaria monitio nec ſnīa. alit. ſ. c. ꝓx.
n ¶ Suſpēſus. ſi tñ interi illos ꝑcipet nō ē irregularis. cuz h nō ſit expſſū ī iure. ꝺ ſen. ex. is q. li. vi. nec bñficijs ꝑuatꝰ cuz h hic nō exꝑmat ſic ī cāu. ꝺ ele. c. i. §. fi. ⁊. c. cupiētes §. ceteꝝ li. vi. tenet tñ ad ipoꝝ reſtōez. Sed cui fiet reſtō. hic vidēduz ē cui accreſcāt fructꝰ tpe ſuſpenſionis. puto ꝙ quotidiane diſtributiones accreſcāt ſocijs. vt dixi. ſ. c. con. de eta. ⁊ qual. vt hi qui fructus ꝑbende vel diſtincti bñficij accreſcant eccleſie. de cle. nō reſi. c. pe. ⁊ ſic intellige qđ no. xci. di. clericꝰ viciū. ⁊ qđ no. Inno. de coha. cleri. ſicut. Quid autem ſi iſti ſuſpenſi nollēt interim officiare eccleſiam. ⁊ an interim eligant. vel eligāt. vide qđ no. in ꝑal. §. ceterū. in glo. nō ergo.
o ¶ Sacerdotiū. h ꝗ̃ eſt ius diuerſū int ſacerdotiū ⁊ alios ſacros ordines. ↄcor. liiij. di. ex antiq̄s. ne cle. vl' mo. c. fi.
p ¶ Per idē tps ſex mēſiū
q ¶ Inhabilis. tenet Guil. in ſpe. ti. ij. §. ſupeſt. v°. ſz nūquid pōt ꝙ legatꝰ ⁊ eꝑs hāc penam infligere poſſint. etiā in perpetuū clericoꝛ laico ex cā. ⁊ vides ꝙ indefectum bñficij ſuccedit hec pēa īhabilitatis. alibi deficiente bñficio ſuccedit pena excōicationis. ꝭ. de deci. c. i.
r ¶ Alijs. q̄ nec beneficiati ſunt nec in ſacris.
s ¶ Talē. virgatam. vel partitam.
t ¶ Et tonſuram. ſi ꝗ̃ veſtem ferant ſine tōſura nō eſt locus pene. ⁊ facit ad ea que no. ⁊ ſcripſi de apo. tue. vides enim ꝙ cōſtitutus ī minoribꝰ ſecularibꝰ veſtibꝰ vtens nō incurrit hāc penā niſi īmiſceat tonſurā. Et qꝛ de tonſura clericorum iura varijs verbis vtuntur. quedā enim dicūt raſuram in ꝑte ſuperiori ad modū ſpere. xxiij. di. §. clerici. ⁊. c. ſe. dicit autē ſpera rotunditas vel corpus ſeu ſpaciū rotundū. quidā dicunt coronam ⁊ raſuram. xij. q. i. duo ſunt. quedā tonſurā ⁊ coronam. e. ti. clerici. de cle. cōiu. c. vl. ⁊ ꝭ. de cele. miſ. c. i. quedaz ſimplr tonſurā. e. ti. clericꝰ. ſi. de cle. ↄiu. Ioānes. ⁊. c. ex ꝑte. e. ti. c. vno. li. vi. ⁊. c. li. de biga. altercationis. de ſen. ex. ſi iudex. ⁊ hoc quid hec verba intendāt videamꝰ. Circa hoc ſciēdū ꝙ clericis deputatis ad diuina myſteria cōpetit raſura et tōſura in modū corone rōne figure. qꝛ corona ē ſignum regni ⁊ ꝑfectionis cū ſit circularis carens angulo inſignū carentie ſordiuz. qꝛ vbi angulus ibi ſordes. ſe ergo ⁊ alios virtutibus regere ⁊ a ſordibus mundare debent. ⁊ ſic in deo regnabunt vt in predi. decre. duo. ꝑ raſurā autem ex parte ſuperiori capilli ſubtrahunt. ne mens ipſorum per occupationes tꝑales retardet a contemplatione myſterioꝝ diuinoꝝ. Sūmitas enī capitis ē eminentia mentis. facit de ſacra vnc. c. vno. v°. ī vertice. ꝑ ipſius ꝗ̃ denudationem mentis reuelatio deſignatur ⁊ qꝛ ↄuerſi myſterijs diuinis nō occupant. ſupius nō radūtur licet inferius tondeant qꝛ tꝑalia deponunt. Tonſura v° ex parte inferiori capillos tondet vſq; ad reuelationem ſenſuuz ſcz viſus ⁊ auditus. ne ſcz oculos vel aures impediant. ⁊ eſt ſignum ꝙ preſcindenda ſunt vicia cordis ⁊ corporis ne intuitum diuinorum impediant. ⁊ ex his debetur corona celeſtis vnde dicit canon ꝙ incedere debent clerici de tonſo capite ⁊ patentibus auribus. xxiij. di. c. pe. Ex predictis videt ꝙ proprie raſura reſpiciat partem ſupiorem quā dicimꝰ clericā. corona circulū capilloꝝ. tonſura abſciſionez ipſoꝝ. facit de ſen. excom. cōtingit. ij. ibi circūciſis crinibus. Hoſti. tamē ī decr. clerici. e. ti. vt ibi ſcripſi qđ. ſ. dixi clericam videtur vocare tonſuram dicens ꝙ maiorem tonſuram ⁊ altiorem ⁊ rotundiorem coronam debet habere monachus q̄ clericus. ⁊ notauit etiam de hoc in ſumma. e. ti. §. ij. Hec dicta ad diſcutiendum an tonſura conſiſtat in clerica vel in tonſione crinium. vel in vtroq;. ⁊ ſpecialiter per hoc ad tex. an clericus in minoribus deferens talem veſtem cum clerica ⁊ longis crinibus vel econtra tonſis crinibus ſed ſine clerica incurrat hanc penam. ⁊ in primo caſu ſi clericam caputio vel aliter cooperit. ⁊ in ſcđo ſi tonſionem crinium cooptam portat forte veſtito caputio. certum eſt ꝙ non ē locus pene. per verbum publice quod reſpicit vtrunq;. ſcz veſtem ⁊ tonſuram. remanet ergo

dubiū cū alteꝝ ſolū defert ⁊ publice egēt declaratiōe. ſ; credo de mente ꝙ ſi tm̄ in publico exhibet ꝙ videat̄ cleric⁹ cum ea veſte locus ſit pene. raro eni vel nūꝗ; in capite caputiū birretum capellum vel aliquid tale deferens oſtēdit vtrūꝗ;.
v Extriſeci. hec lr̄a ⁊ ꝑncipiū huius capituli ibi ī publico portare. facit ad queſtionē oli diſputataꝫ de monacho qui bene portat habitū ſuū quē tm̄ coopit habitū clericoꝝ ſeculariū ꝙ ſit apoſtata ⁊ ita fuit hic terminatū. ⁊ inducebat̄ decr̄. pe. c. ti. de iudeis. ī nōnullis. ⁊ ponit̄ in merc. ſub ti. de apoſta.
x Inſulā. ſumit̄ interdū ꝓ corona ipſa. li. C. de quadra. ꝑſ. l. fi. in fi. qn̄ꝗ; ꝓ alba faſciola ſacerdotalis capitis. ⁊ iō ſubmiſit ſeu pileum qd̄ dicit̄ a pilis. q: pilos capitis tegit ⁊ ſtringit. et no. ꝙ etiā diaconum portanteꝫ inſulam n̄ punit hec ꝯſtō niſi ſit de hic expreſſis.

ex cā rōabili publice veſtē ferāt hmōi aut īſulā[x] ſeu pileꝫ lineū[y] publice portēt capite. ſint eo ip̄o bn̄ficiati videlicet a ꝑceptōe fructuū bn̄ficioꝝ que obtinēt ſuſpēſi ꝑ annū. Ceteri[z] vero ſacerdotes ⁊ religioſi q̄lꝫ ꝑ idē tp̄s[a] reddāt̄ ihabiles ad qd̄cūꝗ;[b] bn̄ficiū eccl'iaſticum obtinēdū. S; ⁊ tales[c] ⁊ ceteri q̄cūꝗ; cl'i vtentes epithogio[d] ſeu tabardo foderato vſꝗ; ad orā[e] ⁊ ita breui ꝙ veſtꝭ īferior notabilr̄ videat̄[f] epithogiū ip̄ſū ſeculares clerici ⁊ religioſi adminiſtratōeꝫ hn̄tes teneant̄ īfra[g] mēſē dare paupib⁹. Ceteri vero religioſi adminiſtratōeꝫ n̄ hn̄tes īfra idē tp̄s illud tenean̄t ſuis ſupiorib⁹ aſſignare ī pios vſus aliquos ꝯuertēdū[h] Alioqn bn̄ficiati ſuſpēſionis. ceteri[i] vero ihabilitatꝭ penas ꝑdictas per idē tp̄s[k] ſe nouerit icurriſſe. Huic īſuper adijcim⁹ ſanctioni[l] vt clerici ꝑſertim[m] bn̄ficiati caligis[n] ſcacatꝭ rubeis aut viridibus[o] publice nō vtant̄. Cle. v. ī ꝯci. vie.

y Lineū. idē puto ſi ſericum qd̄ apud nos multum eſt ī vſu cum maior vel ſaltem eadem ſit ratio.
z Ceteri. nō bn̄ficiati ⁊ religioſi. iſti penā hic expſſam incurrūt vltra penā excōis q̄ ligant̄ ꝑ aliā ꝯſtōem ne clerici vl' mo. c. ij. li. vi.
a Per idem tp̄s. annale.
b Qd̄cūꝗ; bn̄ficiū includit ꝑſtimoniā vel pēſionē quā hr̄et in titulum. fa. qd̄ dixi de reſcript. poſtulaſti.
c Et tales. de quib⁹ proxi. dictum eſt Jo.
d Epithogio. dictū ab epi. qd̄ eſt ſupra. ⁊ tego tegis.
e Orā. ſine aſpiratione deſignat finē vel extremitatē reruꝫ ꝑcipue regionū ⁊ veſtiū. vn̄ dr̄. i. regū. xxiiij. ꝙ Dauid ꝑcidit orā clamydis ſaulis. ij. q. vij. de his. ⁊ Gen. xlij. reperierūt in ora ſaccoꝝ ligatas pecunias. ad Heb. xi. ſicut harena que eſt ad orā maris nō aſpirat̄ etiā qn̄ ſcribit̄ ꝓ plurali de os oris. aſpiratur aūt qn̄ deſignat tempus. vt horam tertie vel none.
f Videatur. dicit canō ꝙ ſupior veſtis clericoꝝ dꝫ ēe talarꝭ ī. lōga vſꝗ; ad talos. xxiij. di. c. pe. ⁊ ſi breuitatē veſtis ſuperioris diceremꝰ hui⁹ ꝯſtōnis cām. videret̄ ꝯſtō locū hr̄e ⁊ in tali tabardo nō ſic foderato. quod nō credo cum ſit penalis ⁊ ſic non extendenda. de elec. ſtatutum. li. vi.
g Infra menſem. q: ſ̄. dixi vtentes. videtur ꝙ menſis incipiat poſt inchoationem vſus.
h Couertēdū. facit ad no. xij. q. i. nō dicatis. ꝙ monach⁹ adminiſtratione carēs elemoſynā facere nō poſſit. ſ; q̄d ſi talis monachus erat in ſtudio de licētia abbatis a quo multuꝫ diſtat. ſatis puto ꝙ tunc q̄uis adminiſtrationē nō habeat hanc erogationē facere poſſit ꝑ ea que no. Hoſti. in ſūma de pe. et remiſ. §. quib⁹ ⁊ qualit̄ car. pe. v̄. quid de facientib⁹ elemoſynam. vbi tenet ꝙ monachus q̄ de licētia abbatis eſt in ſtudio vel peregrinatione pōt facere gratuitā elemoſynā moderatā. alle. de offi. dele. preterea. ff. de procu. ad rem. ⁊. l. ad legatū ff. de iudi. ſi longius. fortius ergo faciet hanc neceſſariam. et facit quod nota. de accu. ex parte.
i Ceteri vero. nō beneficiati
k Per idem tempus annale vt ſic reſpiciat quod proxi. dictum fuit a. v̄. dignitatē citra. vel vt reſtringatur pena pōt intelligi de ſex menſibus de quibus in prin. dixit. vel dic diuerſificari penas predictas. ſ. anni ⁊ ſex mēſiū ſm̄ diuerſas qualitates clericoꝝ de quibus ꝑmiſit. vt ſemeſtre locuꝫ habeat in his de quibus loquit̄ vſꝗ; ad. v̄. dignitatē annus in alijs.
l Sanctioni. nō dicit ꝙ iſte finis ſit ſanctio ſ; addit̄ ſanctioni in precedentib⁹ eni ꝯſtō ē penalis hic nō. hoc dico propter no. iij. di. in fi. ſumme erit aūt hic locus pene arbitrarie ex quo certa non ſtatuit̄. de of. dele. de cauſis.
m Preſertim. pro maxime.
n Caligis. xxij. di. clerici.
o Viridib⁹. iſti colores in ipſorum veſtibus erant ꝓhibiti e. tit. c. penul. ⁊ vide quod ibi ſcripſi.

De ꝑbendis ⁊ dignitatibus

Si dignitatē[q] habenti d̄ alia ꝓuideri mandemus[r] diſpēſantes[s] cū eo vt ſimul vtranꝗ; valeat retinere[t]. de aīarum cura que illis vel alteri[v] earum īminet. nō habita mentiōe gr̄a hmōi

p Vtantur. ꝓuidit clemens circa inſulas caligas ⁊ veſtes ꝓuideat ſucceſſor circa ſcarpitulas. quarum ꝑforationem ⁊ inciſionem multiformē ſuperſtitioſa curioſitas apud clericoſ pullulans adinuenit.
Si dignitatem. Caſus. clauſula inſerta litteris gratioſis ſuꝑ dignitate conceſſis per quam prouideri mādatur. ne animaꝝ cura ſi dignitati īminet negligatur vel per quam inhibetur electionem fieri dignitatis nō facit extendi gratiam ad dignitatem curatam. vꝭ ad quam quis per electionem aſſumit̄. Duo ſunt dicta. ſcd̄m ibi ad hoc qd̄ in prin. dicitur de diſpenſatiōe vſꝗ; ad. v̄. q̄q̄. tenebat Hoſti. de reſcrip. poſtulaſti. ⁊ Guil. in ſpe. de lega. §. videndum. v̄. ſed nunquid noceт.
r Mandemus. idem puto ſi prouideat. dum tamen nō motu proprio. j. c. iij. cum eadem ſit ratio.
s Diſpenſantes. quid ſi nulla fiat diſpenſatio ſuper pluralitate ſed ſolum prouideri mandatur de dignitate nō adiecto de cura. poſtea ſubmittit̄ hec clauſula. dicas idē cū eadē ſit ratio. ſed quia clauſula illa poni non ſolet niſi cū ſit diſpēſatio ſuꝑ pluralitate vel ſilis. facit de offi. ord. c. ordinarij. §. ꝓuideat. li. vi. ideo ſic loquitur ſimilis. ideo dixi q: quando fit ſuper etate ordine vel reſidentia etiā apponi ſolet hec clauſula. vnde q̄uis in litteris gratie ſuper his diſpenſetur adiecta iſta clauſula. gr̄a tm̄ non extendetur ad curatā.
t Retinere. ꝙ non poſſet ſine diſpenſatiōe ex vi exp̄ſſionis vt. e. ti. non poteſt. §. fi. li. vi.
v Vel alteri. ſi intelligas ſecunde. planum eſt qd̄ ſequitur de gratia ſurrepticia. vt. e. ti. c. cum in illis. li. vi. ſed ſi de prima hoc intelligas tunc licet gratia ſit ſurrepticia quo ad diſpenſationē pluralitatis. non tamen quo ad prouiſionem dignitatis. ex quo propter illam paratus ē dimittere primā vn̄ ſi mutinenſis archidiaconus impetrat archidiaconatū bon. nō curatū vel curatum hoc tamē expreſſo ⁊ diſpēſatur cum ipo ſuꝑ vtroꝗ; tenēdo l; diſpēſatio pluralitatis nō valeat ex

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf